

VYTIS LAURYNAS PALŪKSTIS

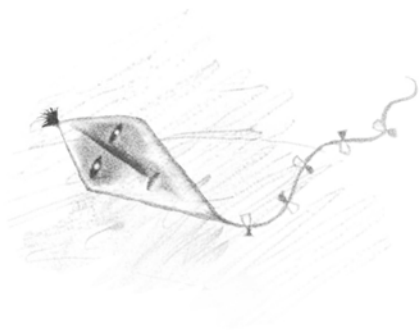
SATYROS IR NIMFAI

obuolys

VYTIS LAURYNAS PALŪKSTIS

SATYROS IR NIMFAI

I

SATYROS IR NIMFAI

Dedlains

(iš *Bakalaurių epo*)

Šiandien dedlains, taigi paraiškas paramai turim pateikti.
Šit, nesikeikiant! Nu viskas ir vėl paskutinę minutę.
Vakar dar bosas (ne tas iš elnyna prie jūros, bet mąna)
Šūdą vis male: „Ai, pupa, nepergyvenk, spėsi – bus čiki.“
Dabar jau spōksa į mąne veizōlus kaip vanags išvertęs,
Rōdos, kad žiurkę ant lauža aš kepčiau, nors barškinu kompą.
„Kuolą padrožk sau, debile, kad drūts“, – Donelaitis sakytų
arba Maironis, ar koks po sijōnu anūks pasislėpęs.
Naktį juk ęsu aš keturias valandas (fak!) temiegojus,
Bičas rytoj iš pat ryta iš Airijas atskrend išalkęs,
Rāusis pas mane su stāčiu, o aš nusikalus kaip šliure.
Ką pagalvos dar? Juk žmōgus nedurns jis ir mokslus pabaigęs...
Kaukšiu čia kompu ir tas, matyt, yra geroves valstybe?..

Skaičiau nesėniai aš knygą neblogą – viens sens pažįstams ją
dāve ant bājere (meilus kaip triušis!). O tekstai ten buvo
Ilzes Butkutes. Tai įkvėpe mąne, žinai, nereāliai...
Jaūčiu, kad šoksiu jau valsus aš greit iš to sukništa darba,
Tėgul už tūkstantį eurų čia durnių kitų pasiieška.

Ko man bijot? Bakalaurą jau ęsu pabaigus. Papai dar
stātūs, figūra ir šlaunys tvarkoj – celiulita juk nėra!
Eisiu ašai Vyriausybėn pas PIŠ patarėja gal kokia
arba pas tuos gediminkės druidus (su dvasiom kur šnekas),
o jau paskiaus į Dubajų išskrisiu smagiai pasitūsint
chebroj ministrų, šunų ir vaikučių – tādā tikrai čia...

Bus tai geriausia, kas Lietuvai gal atsitikti – *jiej bogu!*

Peizažas prie marių

Žlegteli
rūdimis girgžda
debesies griūvenų smagračiai

pamariais
gleivėtom pakrantėm

vėjo verpsčių verpetais tykšta
veltiniai dangaus nušiurę.

Per bangas
užu molo
palaikis

pūstažande bure į saulę
voras ropščias žmogus kryžiuotis.

... Liutnios arfos
viola da gamba
fleitų trelės
fanfaros –

Galeroj –

Nėriniuota Gliti Chlamidija
velniažin nuo tavernų Venecijos

o gal nuo Genujos?

Mažutėliais aštriais nagučiais
prie vairalazdės – ach, *nota bene!* –
savo teises plačiai išskėtus:

„Gal suktinę žolės, malonėkit,
Dar nuo vakar už laisvę miegojau.“

Žaliasis obeliskas

Ūksmingoj papėdėje piliakalnio,
kolchozo fermos griuvėsiuos
į pamatą šaknį savo storą įsmeigęs
plačiabryle į dangų skrybėle
– štai –

tas chòlera Sosnovskio barštis!

Sakytum paminklas
mokslu tikėjusiems.

Lova yr' Lova

Iš Tiesos ministerijos
vakar

pro rakto skylę
išmanus tarakonas
juodas gerai nušertas – senatoriaus Norkaus
kotleto likučiais aplipusios antenulės
buvo matyt – slapta
ant nugaros mikrofonu nešinas
prasmuko virtuvėn

ten

Ilgosios Lovos* kaime
kryždirbys Makiavelis
su žmona neapykantos kalbomis suokė –
Lova yr' Lova – burkavo
žmogàs įvairovės taip žemino
niekino bakalaures
valstybės kūrėjus
konsulus ir senatą
skleidė melagienas
apie tikėjimo mokslu kongregaciją
žaliojo kurso sakramentalijas
platino...

– *Sveiki*

*jūs paskambinote į Tiesos ministeriją
jeigu jūsų nuomonė teisinga
spauskite vieneta*

* Ilgoji Lova – kaimas į rytus nuo Šiaulių (žr. www.maps.lt).

*jeigu norite įduoti artimą savo
spauskite dvejetą
arba
kreipkitės į visuomeninį meluotoją –*

Šitaip
va taip va ir va kaip –
Lova yr' Lova – šnopavo
neturėdamas raštiško sutikimo
(drugys vienadienis naivuolis)
žmoną smagiai užgulęs
sutrešusių kryžių Ilgosios Lovos
kaime Makiavelis
taip skleidė nusikalstamą cė-o-du pėdsaką
metano dujas
kėlė grėsmę
globaliosioms vertybėms
virtuvėje – viešoje vietoje – tik pamanykit!..

Papiktino dykrų planktoną imperijos
jūrų mangrovių spanielius aštuonkojus pudelius
sąrgienę storą Kalvėrijų turgaus Markuzę
ant kampo kiekvieno piliečio mikroschemų lusto šypsenas...

– vaznys štai ant žirgo nirtaus
ginkluota palyda –

Nuspręsta:

debesyse turi būti nedelsiant išjungtas @kryždirbys
– CANCEL –
– HOME –
– END*

* Kompiuterio klavišų pavadinimai.

2024-ieji. Vilniaus peizažas

Blėzdingos danguj
barzdaskučių nebėr –
tik bárberiai –
berbėrai
Bėrgmano
pievelėj žemuogių
– Žvelk! ...Kristoforas iki kelių
šūde – kanalizacijos pursluos atplaukia
Pizza! – Pizza! – Pizza!
virš galvos iškėlęs
liekanas aborto.

Trydus judumas

Senučiukas
beretė megzta
guvus –

„Audynė“ priduota –

Vegetaras
draugiškas gamtai
nasrus iššiepęs

Žaliavalgis

dabažtės štai raitas
ant dviračio naujo –

Per pusnis

Duokit jėgos!
Kilovatų –
amperų –
voltų –

dar niekados
taip gerai Lietuvoj
nesimynė pedalai.

Chunveibinas

Dulkė neono ekranuos
drugys vienadienis –

stygom aštriom
neužmiegančio miesto

dangoraižių slėniais
pilkais

šitaip švelniai

– Chunveibinas kvapnus
veltinio kasytėm
betirpstanti Snaigė delne
toks *green'as**
kanapiagaivių lofto
paspirtukas nubudęs
– sakytum –
štai!
koja paspyrei –
užgroja tvarus:

bla-bla-bla sutartinę
kalne

Gedimino.

* [grynas]

#Šventė

Kai išaušta negandos rytas
Sviedžia plunksnas šalin poetės
Raudonplaukė putli pakirdus
Tingiai grybšteli saldžią grotažymę

Tatuiruota širdies palaima –
Apdarai tegul krinta žemėn
Kibios lūpų drėgnų girliandos
Susipynę padangių grotažymėj

Siausmo vėjas – į šlovę dūžiai
Godžios tviska vitražų klostės –
Melpomenės juodi drugeliai

Rausvasparniai per landą grotažymės
Galeonų burėmis moja
Purpurinės šilko kelnaitės...

Tingiai leidžiasi negandos vakaras –
Čeža plunksnos po grotom grotažymių.

Vorkšòps

(iš *Bakalaurių epo*)

Léidos jau vākars ant Nidos pakraņčių – mes triūsēm vorkšòpe,
Dviese verandoj prie žvakių su vienu bičiūku sėdėjom
Kòmpus išjungę dar skrebinom plunksnom po seksa neblóga –
Esam poetai, jei kam dar neaišku – mes mūzom tarnaujam.
Šiomet nuskila vorkšòps man kaip niekad – negáliu jau skųstis –
Jauns eržiliuks nuo pat prādžių po rańka papuole toks meilus
Kaifą kai gaudžiau, smagiai!.. Ai, nepulsiu čia pasakot dābar –
ne to susirinkom.

Tu nemanyk! Tas vorkšòps yr' ne juoks, kāda reik įsisavint
Bābkes nemāžas ir dar parašyt kažką tūri ant smūgia.
„Kūrmi, tu kūrmi“, – kaip māna senelis užgėręs sakytų,
Čia tau ne gaidį vartyt apie Cvirkas paminklą, kur Vilniuj
ar finansavimą mikliai išplaut fejerverkais į dangų...

Mes (jei nenorim be pinigų likt kaip locheliai ant leda)
Turim gi mokslu tikėt, apdainuot įvairovę, vertybes,
Poliamorijos grožį atskleist runkelynui ir tėises
Vištų, galvijų ar kiaulių ir šiaip parazitų visókių,
Turim įvest į raštiją mes temų jau tokią gausybę!..

Tu nemiegok, o klausykis, ką sākau, šit, aūsis įtempęs –
Niekuj rašyt apie ozolus kokius ar žydšaudį Vėtrą,
Ar didžiavyrius tuos garbint lietūvius senóves barzdóčius –
Pats gi suprañti – už tai tu negausi nė centa sudróžta:
Jurgis tau dūris parodys, šiukšlynan projėktai važiuos tie,
Šūdus tiktai kormoranų girdėsi, kaip tykšt jie ant žėmes –
Nieks kilimiuka raudona neties tau po kojom, vaikelį,
Liksi noungeĩms ir nebūsi jau niekad pasauly kultūras
ELITA.

Skaitykite likusius
40 iš **56** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Istorinio romano „Po karaliaus Stepono vėliavomis“ autorius sugrįžta nauju – poeto – amplua!

„Satyros ir nimfai“ – tai antroji Vyčio Lauryno Palūksčio knyga, kurioje dogmomis ir gyvenimo štampais tapusios mūsų laikmečio „tiesos“ negailestingai pliekiamos čaižiu grotesko, ironijos ir satyros rimbui. Naudodamas įvairias išraiškos formas – nuo hegzametro ar soneto iki verlibro ar tradicinio ketureilio – autorius drąsiais poetiniais štrichais piešia savąjį šių dienų pasaulio vaizdinį. Žinia, kartais palikdamas vietos ir poetinei lyrikai...

... Donelaitiškas žodingumas, tařmės ir iřkilmingas senųjų laikų stilius susiduria su šiuolaikine naujakalbe, sukurdami metaforos netiketumą ir ironijos eleganciją – visa tai tampa galinga scena ant jos besirutuliojančiam tuřtybių mugės ir maskarado veiksmui.

– Daiva Tamořaitytė

Kiekviena nupirktą
knygą = pasodintas medis

www.obuolys.lt

Slaptas klubas

ISBN 978-609-484-788-2

Grožinė literatūra > Poezija

Yra ir kitos knygos, © Shutterstock

SKAITANTIS ŽMOGUS YRA GRAŽUS